

יתר על המידה אף אם תנובותיה הינן גבוהות ביותר תוך תקופת החליבה. אין ספק שכל בוקר לא יהסס להחליף את פרתו המתקשה להתעבר, כיוון שישנם סיכויים רבים לכך שהיא תוריש תכונה זו לבנותיה.

ישנן תכונות נוספות העוברות בירושה מאם לבת ואשר יש להביאן בחשבון כאשר שוקלים בדבר הישארותן או סילוקן של פרות מסוימות, ומובן מאליו שיש להביא בחשבון תכונות אלו כאשר בוררים ממלאות מקום לאלו שנפסלו. אחדות מן התכונות הללו הינן: עטין ארוך ומיטלטל, טלפים או רגליים שצורתם מעוותת, חוסר עמידות או חסינות בפני מחלות, מזג גרוע וקצרת-ימים.

נתונים אחרים הדרושים לנו הם — תאריכי ההרבעות וההמלטות. חשוב לדעת מועד ההמלטה המשוער כדי לדעת מתי יש להתחיל בייבושה של הפרה. חשוב לדעת את תאריכי ההמלטות לשם קביעת מועדי ההרבעה מחדש. בפרות המורבעות מחדש במועד מוקדם מדי קיים חשש גדול יותר לניגוע אברי המין ולקשיים בהתעברות.

ישנן סיבות רבות אחרות שבגללן נודעת חשיבות רבה לריכוז מדויק של נתונים המקלים על הנהלת משק החלב. ניהול משק חלב ללא ריכוז מדויק של נתונים משול לנהיגת מכונית שפנסיה כבויים בלילה אפל. אינך יכול לראות לאן פניך מועדות ואף לא היכן היית.

א. א. אנדרסון

(הועתק מ"פארמרס דייג'סט", יוני-יולי 56)

בבואנו להעריך את כמויות המספוא הגס שיש להגיש לפרה הרי שקנה מידה מדויק למדי הוא הכלל שפרה זקוקה במשך השנה כולה לכמות שחת העולה במשקלה פי עשרה על משקל גופה היא או למספוא גס אחר שהינו שווה ערך לכמות שחת זו. פירושו של דבר שפרה אשר משקלה מגיע ל־500 קילו זקוקה לכמות של מספוא גס השווה ל־5 טון שחת משך השנה כולה. פרה שמשקל גופה מגיע ל־650 קילו תהיה זקוקה, בהתאם לכך, לכמות השווה ל־6.5 טון שחת לשנה.

אם המנה מתוכננת בהתאם לגובה התנובה הרי שפרה המניבה 113 קילו שומן בשנה זקוקה ל־450 קילו מזון מרוכז. פרה המניבה 157 קילו שומן בשנה זקוקה ל־945 קילו ופרה המניבה 200 קילו שומן צריכה לקבל כ־1400 קילו מזון מרוכז משך השנה.

ישנן בחינות נוספות, מחוץ למאזן שבין ההכנסה מהחלב וההוצאה למזון, שיש לקחתן בחשבון בשעת עריכת סלקציה בעדר. כך, למשל, למרות שפרה מסוימת אינה מכניסה יפה, כדאי בכל זאת להחזיקה כל עוד נמשך שלב התבססותו של העדר. במקרים מסוימים כדאי להמשיך ולהחזיק בפרה גם אם ההכנסה המתקבלת ממנה עולה רק במשהו על הוצאות הזנתה. כל עוד אין סילוקה מביא לידי חיסכון בעבודה אין כל סיבה להוציאה מן העדר, אלא אם כן נמצאה לה ממלאת מקום טובה ממנה.

מאידך כדאי לעיתים למכור פרה שאינה מתעברת בסדר או שתקופות היובש שלה ארוכות

„הכנה” גרושה לא הביאה לידי עליה בתנובה

„הכנה” גרושה של פרות חלב הינה שיטה מקובלת בקרב רבים מבין האיכרים באנגליה, לפיה מעלים בהדרגה, מדי שבוע, את מנת המזון המרוכז משך ששת השבועות האחרונים קודם ההמלטה.

לאחרונה נבחנה שיטה זו בתחנת הנסיונות באילינג'י על 18 פרות ו־18 מבכירות. נמצא, כי הפרות שדחסו בהן מנות הכנה כנ"ל קודם ההמלטה לא הניבו יותר חלב משך 84 הימים הראשונים של תקופת החליבה מאשר פרות הביקורת שקיבלו משך ששת השבועות האחרונים של תקופת „ההכנה” רק שחת, אספסת ותהמיץ תירס. עם זאת, המנה המוגדלת של המזון המרוכז הביאה לידי עליה גדולה יותר במשקל הגוף. לא נתגלה כל הבדל בין שתי הקבוצות באשר למידת נפחתות של העטין בעת ההמלטה.